

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon 57v. 570.

4 nvč.

V edinosti je moč!

„Edinost“

Izhaia dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedelkih in po praznikih izhaia ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četr leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročnice brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč., izven Trsta po 1 nvč., več.

Oglas

se računajo po vrstah in petih. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Posilana, osmrtnice in javne zahvale, da-mači oglasi tuj. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nežankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravištvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravištvo, odpravištvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Brzobjavna in telefonična poročila. (Novejše vesti.)

Praga 18. Glasom vesti iz Jaromeča in Nemškega Broda so se vršile v obeh mestih sinoči zaradi razveljavljenja jezikovnih naredeb demonstracije proti vladi, ne da bi prišlo do resnih izgredov.

Praga 18. Ob sinočnih demonstracijah so aretirali 11 oseb; 4 osebe so ranjene z sabljami redarjev. Trije bataljoni pešcev so razgnali ljudi, katerih je bilo okoli 4000 zbranih na trgu sv. Vavilava. V Kralj. Vinogradih so demonstranti razbili okna dveh nemških trgov.

Dunaj 18. V gospodski zbornici je grof Clary ponovil izjavo, ki je znana iz zbornice poslancev. V kvotno deputacijo so izvoljeni: dr. Beer, Dumba, grof Montecucoli, grof Schönborn in Sochor.

Dunaj 18. (Državni zbor.) Med ulogami se nahajajo predlogi posl. Kaiserja in dr. o obtožbi ministerstva Thunovega zaradi zlorabe § 14., skupen predlog levice, da se izvoli odbor, ki ima izdelati zakonski predlog, s katerim se nadomesti § 14. z drugimi nujnimi določbami, in predlog socialnih demokratov, da se razveljavi § 14. Med interpelacijami je Rapaportova glede obdolžitve židovstva o priliki pravde v Polni, da rabijo krščansko kri za svoje obrede.

Dunaj 18. Izvrševalni odbor desnice se je posvetoval nočoj v tajni seji o izvolitvi podpredsednikov.

Dunaj 18. Nočoj so imeli voditelji levice, nemške ljudske stranke, kakor tudi Slovenci svoja posvetovanja.

Dunaj 18. Dr. Bärenreither se je razgovarjal z Javorskim glede volitve podpredsednikov.

Dunaj 18. Glasom tukajšnjih listov se je levica zjediniła, da izvoli posl. Pradeja prvim podpredsednikom.

P O D L I S T E K.

Sursum corda!

Spisal E—n.—n.

Včasih mu je sree poskakovalo, kadar je bil zašel med to ljudstvo. Sedaj ne več. Jeza ga je grabila, ko je pomislil, da se tu tratijo cela bogastva, brezsmiselno, neumno, dočim v njegovem sosledstvu pridni ljudje stradajo in predčasno umirajo — radi pomanjkanja. On sam trpi — trpi... a to bi še pozabil, da ni na tisoče družih, ki enako trpe. In kdo je kriv? Ne pada-li greh na dušo malomarnim gizdalinom in gizdalinam, ki tukaj po neumnosti zapravljajo denar. Odkod imajo ta bogastva? Kdo jim jih je ustvaril?

Bili so hipi, ko je mislil, da mora skočiti med to ljudstvo in glasno zakričati: To je vse pokradeno, vse priropano! Doli s tem lišpom!

Kako blazno! Haha! To so njegovi pristni občutki, a da jih izreče, bi ga zaprli — v ječo, ali pa norišnico.

A on bi si vendar olajšal vse...

Semtertje ga je zbolelo še nekaj družega.

Koliko je bilo ženske krasote na tem Ringu, v tem mestnem parku! On je bil tako mlad, v njem je bilo toliko življenske moči, tako ljubezensko hrepenenje se ga je polotilo včasih, da se je zbal norosti. Gledajé vso to svežo, mlado lepoto,

Pariz 18. Predsednik Loubet je danes pomislil Artona.

Vojna v južni Afriki.

Pretorija 18. »Reuter« javlja: Dne 16. t. m. je Cronje pozval ženske in otroke, da zapuste Mafeking, na kar je začel mesto bombardirati. Angleži niso odgovarjali.

London 18. »Reuter« javlja dne 16. t. m. iz Pretorije: Boerei so zasedli Taungs, 40 milj od Vryburga proti jugu, ne da bi našli odpora.

Johannesburg 18. (Reuterjevo poročilo.) Na vzhodni strani republiké je bilo včeraj več bitek na severni strani od Mafekinga. Boerei so zasedli več vasi, med njimi Lobasi, kjer so ujeli telegrafista. Iz oklopnega vlaka, ki je prišel iz Rodezije, so streljali na Boeree, kateri so odgovarjali. Več kafrov je ubitih.

Izjava vlade v drž. zboru.

Ministerski predsednik grof Clary je podal v obeh zbornicah državnega zbora nastopno izjavo:

Visoka zbornica! Od Njegovega ces. in kr. Veličanstva poklicanemu na vodstvo vladnih poslov, mi je čast, da visoki zbornici predstavim sebe in svoje tovariše. Mi smo si v svesti, kako težavna je naloga, ki nam je poverjena, in moreno v polnem obsegu presoditi odgovornost, bremeneno na nas. Resnost položaja, provzročena po političnih bojih zadnjih let, vzbujaja nas nado, da bo vis. zbornica upoštevala prizadevanja vlade, stremeča po vzpostavljenju normalnih parlamentarističnih odnošajev, z bok poštenih namenov teh prizadevanj, in da vlada sme pričakovati, da jo bo zbornica podpirala brez predsodkov. Vlada stopa pred visoko zbornico kakor povsem nevtralna, sestavljena iz mož, ki v službi Njegovega Veličanstva cesarja

te dražestne, evetoče obraze, te iskrece se oči, poslušaje te zvonke, srebrne glasove, mu je zašumela kri v ušesih in završala v glavi; sree mu je mogočno utripalo, kolena so se mu šibila. On bi tako rad ljubil kako mlado živo bitje! Toliko neskončne ljubezni je bilo v njegoví duši, da bi moralo zadoslovati za cele rodove — in vse to je zaprto, pokopano. Njega ne ljubi nihče. Oh, kaj bi dal za en objem, za en vroč poljub...!

Tedaj je včasih videl žensko, lepo, elegantno, ki mu je gledala v oči, kakor bi mu njeni pogledi hoteli reči: glej, tu najdeš, česar iščeš. Jaz te hočem ljubiti.

In v duši se mu je dvignil gnus in — pomilovanje.

— Oh, moj Bog! Kdo ve, koliko sramote, koliko duševne boli velja ta tvoja fina obleka, ta tvoj lišp, vse to, kar — potrebuješ, da privabljaš in mamiš možki svet, vsa ta sredstva tvoje obrti! Kdo ve, iz kakšnega morja solzá se je dvignila ta tvoja — ljubav! Kdo je kriv, kdo je kriv?

Ha! Kakšen svet! Koliko laži, koliko močvirja! Kdo reši to ljudstvo?

V svoji sobici je potem često vzdihoval in se vpraševal, kaj bi se moralo zgoditi, da bi se te grozote odpravile iz sveta. Prisegal je, da se hoče boriti proti vsem lopovščinam, ki ustvarjajo take strahote, ki pehajo ljudi v tako ponižanje. Toda, kdo mu pokaže pot?

hočejo zastaviti svoje skromne moči za blaginjo države. O tem bo, kakor zahteva nje dolžnost, visoko spoštovala veljavno ustavo in bo vestno izpolnjevala nje določila. V interesu vseh narodov in slojev prebivalstva se obrača vlada do vseh strank in skupin te visoke zbornice s prošnjo, naj se svoje strani pripomorejo v to, da se parlamentariška posvetovanja ne bodo motila, da se bo pripravljala poravnava nasprotstev, katera jedina more prinesiti narodni mir in zagotoviti uspešno delo. Z razveljavljenjem naredeb, tiščočih se rabe jezikov na oblastih na Češkem in Moravskem, je storila vlada korak, čegar dalekosežnost in pomembnost sta jej popolnoma jasna, kateremu pa je bil v podlago premislek, da bi bil obstanek teh naredeb v oviro na potu vsakega plodonosnega delovanja. Vladi ni bil namen, da bi stanje, nastalo po odpravi naredeb, ohranila kakor stalno; vlada se je marveč resno lotila, da zakonitim potom uravnava te razmere in naprosi, čim bodo neizogibna prehodna dela dovršena, naj drž. zastopstvo sklepa o tem. Naiskreneja želja vlade je, da bi po tem potu ustvarila trajen red. O tem se vlada ne odmakne od one sméri, ki je predčrtana vsaki avstrijski vladi, in bo, varujé zakonito priznано jednako pravnost v deželi navadnih jezikov, v šoli in v javnem življenju, obračala svojo posebno pažnjo na praktično potrebo in na potrebe rednega vzdrževanja uprave. Vlada se bo izogibala vsemu, kar bi moglo ovirati zblizavanje nasprotnih si nazorov, in bo podpirala vse, kar bi moglo povspeshevati spravo. Visoka zbornica! Še druga vprašanja čakajo svoje rešitve. Državno življenje se zreali v zakonu o državnem gospodarstvu, in posvetovanje in razpravljanje o istem v državnem zastopstvu je jedino jamstvo, ne

Skušal je priti v dotiko z bednimi ljudmi vsake vrste, spoznati njih duše, proučiti njih boli, odkriti vire njihovega trpljenja. Včasih so odgovarjali, če jih je izpraševal, nekateri resignirano, nekateri polni britke jeze. Včasih so ga čudno pogledavali in niso nič odgovorili.

— Oh, nekaj človeškega je vendar v vseh teh ljudeh, je ugibal; one zadnje iskrece vendar ni mogla zatreti nobena sila. Pod vso bedo, pod vso sramoto tlé vendar ostanki žerjavice. Če bi se le razpihali, le razpihali! Zopet bi se dvignil plamen in človeštvo bi ustalo iz svojega suženjskega ponižanja.

In s podvojeno pridnostjo se je učil in počeval svoje paglavece. Stiskal je uboge krajejarje, obračal jih na vse strani, preden je enega izdal, trpel je in — upal!

A beda ni hotela izginiti in upanje je pešalo.

Kar se je zgodilo nekaj nepričakovanega, skoraj nemogočega. Kakor bi v tajnih višavah zadonela himna vesoljne sreče. Vsi medli upi njegovi so zopet vzveteli, kakor če je nebeska rosa padla na žejne, povenjene cvetke. In duša se mu je dvigala.

Nekega večera se je izprehajal po Ringu. Bil je zopet slabe volje. Pesimistični napadi so mu z izredno silo naskakovali dušo. V žepu je stiskal pesti, grizel je ustnice in premagovati se je moral, da ni jeze zaplakal. (Pride še.)

le da skupna uprava ni odtegnjena poklicani javni kontroli, ampak da je možno poskrbeti za one nezogibne potrebe, ki so se zadnji čas zapostavljale, kar je prebivalstvo bolešno občutilo. Visoka zbornica! Tudi zaključno razpravljanje o onih stvareh, ki se nanašajo na uravnavo gospodarskega razmerja do dežel ogerske krone, je največje važnosti toliko za interese te državne polovice, kolikor za skupno monarhijo. Sploh je nujno potrebno, da se dobi časa in prostora za to, da se bo možno obrniti k gospodarskim problemom in vprašanjem, od katerih skorajšnje in srečne rešitve je največ odvisno, da se našemu gospodarskemu življenju dovedejo novi potrebni impulzi in da se bo povspesovala popolnjevanje naprav javne blaginje. Tudi kulturne potrebe zahtevajo istotako jednake in obile skrbi od strani države, kateri je glede na šolstvo najvažnejša dolžnost, da goji vzgojevalno delovanje in pravstveno versko mišljenje. Visoka zbornica! Več dežel je vsled povodnji v malo tednih trpelo težko in občutno škodo. Vlada smatra za človečansko dolžnost in kakor zahteva gojitve državnega gospodarstva, da se tu da hitra in izdatna pomoč. V tem zmislu se vlada obrača v predlogi, že predloženi o tem, s prošnjo do visoke zbornice, naj ista da na razpolago potrebna sredstva. O izvajanju te pomožne akcije in o izpolnjevanju svojih upravnih nalog sploh bo vlada skrbela za to, da se bodo vse opravljene tožbe prebivalstva od strani oblasti upoštevale nepristranski, izogibaje se vsakemu zavlačevanju in s toplo dobrohotnostjo. Vlada vidi v tem najizdatnejše sredstvo, da pridobi zaupanje v upravo in da utrdi in pomnoži državno avtoriteto, ki ni ostala nedotaknjena od političkih homatij. V tem zmislu se je vlada lotila svoje naloge in se hoče držati nade, da ji ne odtegnejo podpore oni, ki od patrijotičnega čutstvanja pričakujejo sosebno notranji mir in srečno bodočnost drage domovine naše.

Politični pregled.

TRST 19. oktobra 1899.

K položaju. Ako hočemo sedaj — neposredno po odpravi jezikovnih naredeb — govoriti o političnem položaju, moramo govoriti o tem, na kako stališče se je postavil narod češki. Bolj nego kedaj poprej, je danes ključ vse situacije na Češkem. Ali prestane narod češki to ponižanje, ne da bi vzhrupel? Ali bo v čeških poslanceh hladno računjanje močnejše, nego pa ogorčenje?! To je vprašanje, ki zanima na desni in levi, ker vedo, da je od rešitve tega vprašanja odvisen obstanek dosedanje večine in po takem razvoj stvari v parlamentu.

Glasovi v avtoritativnih čeških novinah dopuščajo sodbo, da je zmigalo trezno računjanje. Soditi po teh glasovih je smér prihodnje taktike Čehov jasna: odločna opozicija v okvirju večine. In treba poudariti, da vsa avtoritativna češka glasila soglašajo v sodbi, da je narod češki sicer zadel udarec, ali le-ta ga ni omajal. »Ne, — pravi »Politik« — to ni dan jeze in strahu. To je le nov odlomek v starem boju. Jedno razočaranje več in jedna iluzija manj. Zaupanje naše se je skrčilo, naš pogum pa je narasel. Moradno ponižanje prestanemo, a je ne pozabimo! Skušnje iz minulosti nam bodo v pouk za bodočnost. Mi si vzamemo k sreči nauk in ga spremenimo v dejanja, pa ne po obupnem reku Malorusov: »Pravico ali koso«. Pravico na zakonitem potu. Sedaj pa vnovič v boj za to, kar so nam odtrgali in nam vzkračajo!»

«Narodni listy» pa pišejo: «Ako Nemei hočejo, se lahko radujejo na vspehu. Mi nočemo biti in nismo potrti, mi nočemo tegovati. Češki narod nima vzroka, da bi se oblačil v črnino. On ni poražen. Moralna zguba ne bo naša, istotako ne materijalna. To pravimo in obljublamo danes v oči-gled izjavi grofa Claryja. To za nas ni dies nefastus, ampak dan ustajenja za novo borbo, ki se mora dovršiti in se gotovo dovrši ne samo z restitucijo začasno nam odvzetega prava, ampak z nadaljnim napredkom njegovim. Z vso iskrenostjo in poštenjem javljamo svojim protivnikom: Češki narod more biti užaljen, ali poražen nikdar.

Glede volitve obeh podpredsednikov ni še prišlo do nikakega sporazumljenja mej strankami. Opozicija ni še stavila nikake ofeijelne zahteve,

ali zdi se, da zahteva dvojno: da se njej prepusti mesto prvega podpredsednika in da se dr. Ferjančič sploh ne voli več v predsedništvo. Ali desnica res položi tudi to žrtev na oltar svojega, nam že davno neumljivega miroljubja?! V interesu nje ugleda bi bilo, da ne!

Izjave vlade. podano v obeh zbornicah državnega zbora, priobčujemo danes na prvem mestu in doslovno. Kaj naj rečemo o tem konceptnem delu grofa Claryja? Pridružujemo se odgovoru, ki ga je dala večina zbornice v načinu kakor je vsprejela to izjavo. Jeden del, Čehi, je remonstriral tako energično, kakor je to običajno le mej onimi, ki že z obema nogama stoje v opoziciji, drugi del, ostale skupine pa so molčale ledeno hladne. Koncept Claryjeve izjave, je tak da bi ga z mirnim srecem lahko podpisali tudi Tauffe in Gautseh in Badeni, govori namreč mnogo in ne pove ničesar, ravno zato, ker podaja splošne fraze, kaj bi moralo biti, a ne daje konkretnih nasvetov, kako bi se ta »kaj« mogel doseči.

Kdo ne bi soglašal z Claryjevo vlado, ko zatrja: da želi rednih parlamentarnih odnošajev, da hoče delati za blaginjo države, da hoče spolnjevat določila ustave, da hoče delati za uglajenje nasprotstev, da želi uspešnega dela, da hoče skrbeti za red v upravi države, da v uravnavi razmer z Ogersko hoče varovati koristi te polovice, da hoče sploh, da se napravi prostor za reševanje gospodarskih problemov, da hoče skrbeti za kulturne potrebe, da bodo oblasti dobrohotno uvaževale vse pritožbe prebivalstva, da hoče v obče vse storiti za notranji mir in srečno bodočnost domovine itd. itd. Kdo ne bi želel tega, kdo ne bi podpiral taceih želja?! Kje je vlada, ki ne bi govorila, da hoče vse to?! To so stvari, ki se tmejo same ob sebi in ravno zato še niso program, vsaj dovolj jasen ne.

Positivno je v izjavi Claryjeve vlade le, da je odpravila jezikovne naredbе, ker je uverjena, da je s tem odpravljena ovira rednemu delovanju parlamenta in da pripravlja jezikovni zakon. A zopet nas pušča v nejasnem, kakov zakon bo to: ali za vso državo, ali pa le v nadomestilo jezikovnih naredeb, torej le za Češko in Moravsko?!

Važno in razveseljivo bi bilo zatrdilo, da hoče spoštovati v zakonu določeno ravnopravnost, ko bi ne sledila klavzula, ki priča, da je Claryjevo ministerstvo, imenovano nevtralnо, v resnici pa le nemškoliberalno ministerstvo, klavzula namreč, da hoče spoštovati jednakopravnost, ali o tem da bo poseben ozir jemalo »na praktične potrebe in zahteve redne uprave«. Ti ljubi Bog, kje pa je začetek in kje konec teh »praktičnih zahtev«. Ta okvir Claryjeve ravnopravnosti je iz kavčuka, in ga bo torej stiskal lahko, kolikor se bo poljubilo — nemškim liberalcem. Vlada hoče najvestneje izpolnjevat vsa določila ustave. In § 19. te ustave govori dovolj jasno. Vendar ga vlada hoče spolnjevat le dotlej, dokler ne bo kaka »praktična potreba« na poti.

Splošni znak te izjave je torej: z odpravo jezikovnih naredeb malo poklona na levo; z obljubo jezikovnega zakona malo poklona vsem; z zatrjevanjem jednakopravnosti malo poklona na desno; z govorjenjem o praktičnih potrebah redne uprave zopet malo poklona na levo; z zatrjevanjem o potrebi pravstveno verske vzgoje malo poklona konservativcem posebej; z obečanjem notranjega miru in srečne bodočnosti zopet malo poklona vsem. Še nekaj. Izjava govori tudi o potrebi utrjenja državne avtoritete, pozablja pa, da je ravno ta vlada začela svoje delovanje s kapitulacijo pred onimi, ki so uprizarjali revolte proti državni avtoriteti!! Ako torej prerešetamo vsa ta zatrdila in poklone, ki paralizujejo jeden drugoga, kaj nam ostane na rešetu?! Izjava, ki se je porodila pod sugestijo nemško-liberalne volje! In s tem rezultatom je že dano razmerje mej slovanskimi narodi in vlado grofa Claryja!

Časniški kolek se ima odpraviti s 1. januarjem 1900. Tako se glasi načrt zakona predložn državnemu zboru.

O vojni v južni Afriki moramo čitatelje napotovati le na one kratke brzovjavke, ki prihajajo preko Londona. Transval je zaprt od vsega ostalega sveta, Angleži pa so uvedli tako strogo cenzuro, da je vse novinstvo Evrope ozlovoljeno. Na ta način bo angleška vojna uprava lagala ko-

likor bo hotela, bo zmagovala na papirju do siteda in svet ne bo vedel resnice.

Poznavatelji krajev trdijo dosledno, da ni še tako absolutno gotovo, da Angleži zmigajo.

Tudi če bi se Angležem posrečilo — tako računajo — da nadvladajo Boerce in da zmagonosno proderejo do Pretorije in Johannesburga, s tem vojna še ne bi bila pri kraju. Angleži ne bi tu dobili vlade, kateri bi mogli diktirati mir. Tu bo predsednik sam mej bojevniki in zmagovalci se bodó morali boriti z vsakim kamenom, z vsakim bregom, vsakim Boerom posebej. Španska se je tri leta z 200.000 možmi zastoj borila proti 40.000 slabo oboroženih Kubancev, Amerika priznava, da jej treba 100.000 mož za boj proti Filipincem. Kako si torej Anglija hoče s 50—60.000 mož prisvojiti vso deželo Boerov z nje visokim gorovjem? Zato sodijo še vedno, da Transval ni zgubljen.

Domače vesti.

Odbor polit. društva »Edinost« bo imel v petek, 20. t. m. ob 7½ zvečer svojo sejo.

Poštnimi vežbeniki so imenovani absolvirani srednješolei Rudolf Cerquenik, Dragotin Ussai in Marij Tomadesso.

Mestno gospodarstvo. V sinočnji tajni seji mestnega sveta je tožil župan, dr. Dompieri, da javna subskripcija prvega dela novega mestnega posojila v znesku 12 milijonov kron ni imela zaželjenega uspeha ter da imenovani znesek ni pokrit. Čudna znamenja!

Nenavaden je tudi način, na kateri si hočejo gospóda pomagati iz zadrege. Župan je namreč izjavil, da, ako bi bil mestni svet pripravljen pogoditi se z društvom »Aurisina« zaradi začasnega preskrbovanja z vodo, bi to društvo sprejelo plačilo v titrih novega posojila. Župan je v tem pogledu že prenotiral lepo svotico 1.600.000 gld., s katero bi bila prva emisija popolnoma pokrita.

Kakor vidimo, se je mestni svet moral izročiti na milost in nemilost društvu »Aurisina«, ki mu bo diktiralo — pogoje.

Razmerice mej prijatelji. V domačiji italijansko-nemškega prijateljstva so navstala mala nesporazumljenja. »Grazer Tagespost« — ta najglasnejša posredovateljica mej prijatelji — ni več prav zadovoljna z »Independentom« in »Independenté« ni več prav zadovoljen z »G. Tag.«. Prijateljcem se je jelo menda zazdevati, da prav za prav niso prijatelji, marveč da Peter hodi s Pavlom le zato, da bi se opiral na Pavla, in istotako hodi Pavel s Petrom le z skrivnim in zavratnim namenom, da bi ga Peter vlekel dalje.

Polemika, navstala radi neprevidnega nasveta tržaškega dopisnika »Grazer Tagespost«, češ, da naj bi Italijani pošiljali svoje otroke v nemške srednje šole, ko že vidijo, kako se nemštvo v Trstu jači, ta polemika nadaljuje. In je prav zabavna tudi za nas, ki smo prav za prav jedini povod divjemu zakonu mej tržaškim »Independentom« in »Grazer Tagespost«.

Na »Independentov« »Roko proč od Trsta« odgovarja »Grazer Tagespost« nekako tako-le: Poraz »Independentov« povodom krize v mestni palači je le na srečo Trsta. Trstu se sicer pripoznava italijanski značaj, toda re iz istih namenov, kakor ga brani »Independenté«. Tudi temu listu bi morala biti zgodovina znana. Vedeti bi moral, da se je Trst svobodne volje pridružil k Avstriji in da je bil vsikdar ponosen na naslov »la fedelissima del impero«. Nedavno pa se je zgodilo, da so v Turinu razkrili spomenik Viktorju Emanuelu. Tem povodom je šla tjakaj iz Trsta neka takoiimenovana deputacija, ki je pred spomenik položila vence z grbom Trsta, a »Independenté« je bil tako nesramen, da je trdil, da slavnost ne bi bila popolna, ako bi manjkal Trst. Ne roko proč — tako vsklika graški list — ampak še le prav roko na Trst, da to mesto ostane la fedelissima. Zato pozdravlja z veseljem, da v Trstu nemštvo napreduje kakor profitežje irredenti. Pa tudi okolicea pobija radikalizem »Independentéjev«. Trst naj le ostane laški v jezikovnem pogledu, ali da ostane la fedelissima del impero, zato bo skrbela mogočna Avstrija, ne pa italijanski misleči prebivalci mesta tržaškega.

Na to filipiko graškega lista replicira »Independenté« čisto na kratko. Soditi bi bilo — meni

— da se dopisi «Tagesposten» pišejo kje v Kitaju, tako dobro pozna mož tržaške odnose. Že to je dosti, da hoče rečni dopisnik uveriti, da so somišljeniki županovi pobili «Indipendente»-jevo stranko. Res debele morajo požirati v Gradeu.

Tako se ti dobri prijatelji zbadajo mej seboj. Iz «Tagespostine» filipike bi bilo povdariti, da priznava laško irredento — in priznava s tem, da je lagala leta in leta, ko je z nekako sveto jezo pobijala «slovenske denuncijante» in «agitorje», ki so bili toliko nesramni, da so govorili o irredenti kakor o obstoječem dejstvu.

Drugo zanimivo v «Tagesposti» bi bilo to, da se sklieuje tudi na okolico, kakor nekako protitežje proti laškemu radikalizmu. Tu je graški list govoril resnico in je hkratu prikrival — resnico! Okolice je res v protitežje laškemu radikalizmu, ali ako je «Grazerica» hotela reči s tem, da je okolica navdušena za kako «zmernost» laške barve, potem je lagala prav pošteno. Okolice je v dveh taborih: kar je slovenskih renegatov, so se zapisali z dušo in telesom, ne le laškemu radikalizmu, ampak se ne sramujejo tudi nikakega veleizdajstva; kar pa je poštenjakov, lojalnih državljanov, ti so zbrani okolo slovenske zastave in se istotako zahvaljujejo za prijateljstvo takozvanih «zmernih» Italijanov, kakor odklanjajo »Indipendentov» radikalizem! Če pa to slovensko protitežje proti laškemu radikalizmu ni tako silno kakor bi lahko bilo, ima na tem lep del krivde ravno — «Tagespost», ki je vedno podpirala vladno politiko tržaško, ubijajočo slovenski značaj okolice.

O izjavi »Indipendentovi« le dve opazki. Ako so dopisi v »Tagesposti« o tržaških razmerah res tako neumni, kakor da jih je pisal kakov Kinež, potem pa ne umemo, kako je mogel »Indipendente« tolikokrat in s tako slastjo ponatiskovati take — kinezijade. Seveda so bile proti Slovincem naperjene!! Ali tega si ne moremo misliti, da bi bili Kitajci izjemoma in le takrat kvintesence vse pameti, kadar pišejo proti Slovanom!

Drugi kričeči moment v odgovoru laškega lista je — molk o spomeniku Viktorja Emanuela, o deputaciji, ki je položila venec s tržaškim grbom, in o trditvi, da slavnost ne bi bila popolna, ako bi manjkala Trst. Kdo bi mogel vedeti, zakaj se je »Indipendente« tako previdno izognil opazkam »Tagesposten« o teh kočljivih stvareh!

Domačija italijansko-nemškega prijateljstva je sicer dobila malo razpoko, ali to jih gotovo ne bo oviralo, da ne bi o prvi priliki rama ob rami korakali proti — Slovincem!

»Nepoznavanje zakona ne opravičuje«. To načelo velja v vseh pravnih stvareh. Ali kedar kak nov zakon stopa v veljavo, tedaj se isti vsaj objavlja v vseh jezikih mnogonarodne Avstrije, da lahko izvedo o njem in ga lahko razumejo vsi posamičniki. Izjemo v tem pogledu delajo vojaške oblasti. Zadnji čas se je, kakor so mnogi Slovenci morali že občutiti na lastni koži, začelo drakonično kaznovati za slovenski »tukaj« na kontrolnih shodih. To pa še le zadnji čas. Razume se torej, da je med starejšimi rezervisti še vedno ljudi, ki v svoji naivnosti ne vedo, da bi slovenska beseda zamogla spraviti državo v nevarnost, ter se, poklicani, po stari navadi odzivljajo v materinski. Ali se tem ljudem ne razlaga na kontrolnih shodih, da je raba slovensčine strogo prepovedana, ali se jih ne svari? Seveda. Ali kako! Dotična naredba se jim razlaga v krepki nemščini, ali sladki laščini — pa razumi, butee slovenski, za kaj se gre! Ako nisi razumel, dobiš en par »smrkoveev« pod nos — kakor se je zgodilo včeraj na kontrolnem shodu v Ljubljani — in pet dni »črnega«. Potem boš vendar-le razumel! Taka je torej: najprej pravijo vojaku, česa ne sme storiti, toda pravijo mu v jeziku, katerega siromak ne ume, potem pa ga kaznujejo, ker ne ve, česa ne sme storiti!! Kako postopanje je to? . . . Toda tiho, kajti gospod cenzor že čaka z svinčnikom v roki! In armada je baje tudi v nevarnosti!

Slavofobstvo v tržaški bolnišnici. Dne 18. oktobra je prišel g. sp. Ivan Babuder iz Podgorja, občina Klance, v tukajšnjo bolnišnico po stvari, ki so bile last njegovega očeta, umrlega tu dne 30. avgusta. Spričevalo, da je prvo imenovani res sin drugoimenovanega, je bilo pisano slovenski. To pa je bilo zadosti velemožnim gospodom, da niso hoteli izročiti dotičnih stvari. Češ, da oni ne

umejo tega in da naj župan piše še enkrat ali slovenski ali laški. Ivan Babuder je prosil in prosil, ali vse zastoj. Slednjič je vskliknil nevoljno: »Za božjo voljo, to je res čudno, da v mestu, kjer biva 30.000 Slovencev, ne bi mogli dobiti nikogar, ki bi prečital spričevalo!«

To je bil ogenj v strehi, da kaj takega nikdar ne! Vsi gospodje so obsuli našega moža in so kričali vanj, da ga vržejo skozi vrata, ako ne bo molčal. Sosebno se je repenčil neki mlečnozobež.

Vidé, da nič ne opravi, je zahteval Babuder, naj mu potrdé vsaj to, da je bil res tu po stvari ranjkega očeta. A tudi tega niso hoteli. In oditi je moral mož, ne da bi bil kaj opravil. Zastoj je napravil dolgo pot iz Podgorja v Trst, samo zato, ker niti na pragu bolnišnice ne nehuje tržaško slavofobstvo.

Quel fogliucelo! Nedavno temu je tu v Trstu neki Slovan ustanovil neko novo podjetje. Storil je tudi takoj vse potrebne korake, da se njegova tvrdka protokolira sodnijsko. Ker pa slavni magistrat — zvest svojim tradicijam v postopanju proti Slovanom — zavlakuje stvar, se vpis do danes še ni izvršil. To je pošti v povod, da dotičniku noče izročati priporočenih pism in nakaznic, ako imajo skrajšan naslov, kakor se ima protokolirati. Ker pa se dotičniku s tem jako ovira poslovanje in trpi škodo, šel je že opetovano do dotičnih gospodov na tukajšnjo pošto, da bi se stvar uredila nekako dotlej, dokler ne bo njegova uloga na sodišču. Včeraj je bil zopet na pošti, ker je dobil novih »avizov«. Pošiljali so ga od Poneija do Pilata, dokler ni prišel do nekega gospoda, ki je bil prav pošteno — neuljuden, tako, da je tudi naš človek jel reagirati in je zažugal, da stvar objavi v »Edinosti«. Na to pa je menil dotični gospod zaničljivo: »E, cosa quel fogliucelo!«

Dotični gosp. naj bo uverjen, da nas njegovo zaničevanje prav čisto nič ne boli in da nam je bore malo do tega, koliko važnosti on pripisuje našemu listu. Zato ga tudi ne mislimo počastiti s tem, da bi čast tega lista branili pred njegovim zaničevanjem. Ali to naj si zapomni, da nas vse zaničevanje gospodov slavofobov na slavni pošti ne odvrne od tega, da ne bi jih krali po prstih, kadar koli treba braniti pravice slovenskega naroda pred njih animoznostjo.

Kar se pa dostaje slučaja z dotičnim podjetnikom, menimo, da bi bilo vsaki državni oblasti (poleg vse potrebne previdnosti) vendar-le tudi ta dolžnost, da predpise svojim organom ureja tako, da podjetnosti, in torej razvoja trgovine, ne bi dušile že v kali.

Za vinogradnike. Iz državnih tetnic vdobijo vinogradniki iz onih krajev, ki so že opustošeni, ali katerim preti trtna uš tudi letos, amerikske trte in sicer sledečih vrst: Riparia Postaris, Solonis in Rupestris Monticola. 1800 reznic stane 3 gld., a 1000 korenjač 7 gld. Za poveznino in vozino do zadnje železnične postaje treba dodati 30 nč. za vsakih 1000 komadov. Kdor želi trt, se mora prijaviti na tuk. magistratu najdalje do 1. novembra t. l.

Goriški Slovenci napredujejo. Gosp. dr. Stanič je kupil za 37.000 gld. krasno vilo grofa Gyulaja na Solkanski cesti.

Koroški »bauernbund«, ta zakleti nasprotnik Slovencev, uprizori v nedeljo dne 22. oktobra v Velikoveu veliko hujskanje zoper Slovence. Na pomoč so poklicali štajerskega barona Rokitanskega, da doseže on, česar koroški mogočnejši sami še niso dosegli, da se znanimi svojimi frazami o »klerikalizmu« itd. pobije koroške Slovence. Pomagal mu bo drž. posl. Černik, in gotovo se prihodnjo nedeljo zbere v Velikoveu zoper nas vse, kar po nemškonačijonalno in bauernbundarsko lazi in hodi. Koroški Slovenci so prestali že mnogo, prestanejo tudi to!

Nemška brezobraznost. Celjski založnik in tiskar g. Dragotin Hribar je te dni poslal nekemu znaneu na Kranjsko dopisnico. Nekje — bržkone na celjski pošti — je imel dotični uradnik toliko časa in brezobraznosti, da je napisal na dopisnico besede: Heil und Sieg, windischer Hribar. Dotično dopisnico so poslali tudi poštnemu vodstvu v Gradeu na ogled. Res lepe razmere na c. kr. poštah po Slovenskem!

Iz Celja. Dne 14. t. m. je bila kazenska razprava proti pristnemu Germanu Adalbertu Rihi, tovarniškemu uradniku v Štorah, kateri je bil ob

obisku čeških akademikov napredel Slovenca gg. Perdana in Zafošnika. O tem nemškem junaku je »Deutsche Wacht« pisala svoje dni, da ga je, ko je mirno šel svojim potom, napadel g. Zafošnik. Sedaj je nemški kulturonošec dobil za svoj ju-naški čin 12 dni strogega zapora, poojstrenga z jednim postom.

Otvoritev skladišča v Sinčivasi na Koroškem se je zaradi raznih zaprek morala preložiti še za osem dnij in se bo vršila torej v nedeljo dne 29. oktobra t. l. po sledečem vspredu: Ob 1. uri popoldne blagoslovljenje novega poslopja. Ob 2. uri pop. zborovanje. 1. Poročilo o stavbi skladišča. 2. »Kako kmetje na Koroškem gospodarijo.« Govori g. deželni poslanec Fr. Grafenauer. 3. »O pomenu zadrug.« Govori gosp. Iv. Kač iz Žalea. 4. »O gospodarski zvezi.« Govori g. dr. Iv. Šusteršič iz Ljubljane.

Novo skladišče je jako lepa in dobro urejena stavba. Otvoritvena slavnost obeča biti prav sijajna in pomenljiva. Skladišče bo v veliko korist slovenskih kmetov. — Podružnica v Velikoveu je začela delovati že dne 11. oktobra v veliko jezo velikovških Nemčurjev, ki čutijo, da se hoče slovenski kmet tudi v gospodarskem oziru osvoboditi od njihovega terorizma in postati res sam gospodar na rodni zemlji.

Slovenski krompir za Boeree. Na Lloylov parnik »Silesia« nakladajo velikanske množine krompirja, namenjenega v zaliv Delagou (Port Natal). Govori se, da je krompir namenjen za Boeree. »Silesia« odpotuje dne 22. t. m. V Adenu preložijo krompir, ki je shranjen v posebnih škrinjah, na drug parnik, ki ga prepelje v Port Natal.

Pogorela je dne 15. okt. zvečer slovenska vas Bačce blizu Beljaka na Koroškem. Zgorelo je 17 poslopij dvanajstim gospodarjem. Vsa krma, tudi precej živine je ostalo v ognju. Škoda je tem večja, ker je zima pred durmi.

Vojaški begunec, ki se vrača. Včeraj se je pripeljal z Lloydovim parnikom iz Benetek neki Cezar Angelo Odoruzzi, ki se je službujočemu policijskemu uradniku prijavil kakor dezerter. Novembra meseca lanskega leta je bil pobegnil iz Clesa v Trentinu. Odoruzzija so izročili vojaški oblasti.

Sokrivec vojaškega beguna. Nedavno je pešec Karol Lah dezertiral iz Trsta v Videm na Italijanskem. Policijski oficijal g. Titz je poizvedel, da sta mu o tem pomagala neki Michelangelo Bettio iz Boreje na Italijanskem in Josip Ciana iz Trsta. Ista sta begunu preskrbela z meščansko obleko ter ga imela nekaj časa skritega v svojem stanovanju. G. Titz je aretiral oba imenovana sokriveca. Izročili so ju deželnemu sodišču.

Različne vesti.

Nesreča na železnici. Dne 17. t. m. zjutraj je med postajama Franzensfeste in Grasstein trčil brzovlak, došli iz Franzensfeste, z nekim tovarnim vlakom. Trije uslužbenci tovarnega vlaka so ostali mrtvi. Od obojega na brzovlaku je samo en sprevoznik lahko ranjen na nogi.

Osem nevest na enkrat. Na Dunaju so zapeli solicitatorja Adolfa pl. Switen-Philippborna, ker je z obljubo, da jih poroči, osmim deklicam izvalil prihranke in zasluzke. Neka ljudska pevka Ida H. ga je ovadila. Njo je ogoljufal za 1000 gld.

O Levčevem „pravopisu“.

(Dalje.)

Ti poslednji glagolniki so pa le poumje dejanja glagolovega, ne pomenjajo dejanja samega, nego le čin glagolov, t. j. dovršeno delo glagolovo. Le poslušaj ter opazuj, kako naši kmetje govore; sosed nikdar ne praša sosedu n. p. Ste li že imeli setev, žetev? Keda boste imeli setev, žetev? Nego praša ga: Ste li že sejali, poželi? Keda mislite sejati, žeti? In oni mu odgovarja: Mi smo minoli teden sejali, poželi — in vi? Ta teden sejemo, žanjemo; ali: drugi teden mislimo sejati, žeti. Pač pa pravi: Ob setvi sem bil kupil ta-le jarem volov; t. j. ob času ko so ljudje sejali. Ob žetvi, mlačni (mlatitvi) so Darovčevi pogoreli; t. j. ob času, ko so ljudje želi, mlatili. — To resnico ti hočem razbistriti in dokazati še tema-le dvema gla-

golama: skakati in živeti. Kedar Ti po dovršenem napornem (?) poučevanju hodiš ven v odkrito prirodno krepčat svoje trudne živce svežim vzduhom in vedrit svoj čemerni duh, vidiš čisto čilo deo skakati po trati; no, kako porečeš temu otročjemu igranju: vesela skakatev ali veselo skakanje? Ne dvoumim, da porečeš: veselo skakanje, saj si dovoljenjskih vinskih gor, kjer ne pijemo le rujnega čvika, nego govorimo tudi čisto pristno nepokvarjeno slovensko slovo; ali gosp. prof. Levec je gorenjskih gor selan in sumnjam, da zagazi v čudno skakatev, — vendar pa sem toliko smel in ti zatvrđujem, da ti tudi on ne poreče: seda imam lepo živetev, kedar se vbodoče srečata v prerajeni Ljubljani, saj samostavniki živetev bi izražal le dovršeno dejanje glagola živeti, to se pravi njegovo smert ali da je g. prof. Levec nekda živel.

Pogledom na dovršene in nedovršene glagole izražamo dejanje, ki se je vršilo in trajno dejanje, ali delo, ki se vrši ali se bo še le vršilo, samostavniški tore vsele glagolnikami na — anje, — enje, n. p. upamo rešenja (ne rešitve); dokler ni prišlo v razpravljanje (ne v razpravo) vprašanje o delenji (ne o delitvi) plena . . . odločenje (ne odločitev) je na vas . . . resolucija glede ločenja (ne ločitve) Spodnega Štajerja . . . razpravljali bodo o premoščenji (ne o premostitvi) deželnega zbora . . . Glagolnikov na — ev [samostavnikov na — atev, — etev, — itev, — otev, — utev] pa je najbolje, da jih ne rabimo, niti izraževanjem dovršenega dela ne, kajti ne le da niso blagoslavni, nego taki glagolniki tudi niso slovaški, ne nahajaš jih prav v nobenem slovanskem slovstvu, niti v hrvatskem nam najbližnjem ne, in tore tudi v našem niso opravičeni. V starih knjigah se nahajajo samo štirje taki glagolniki: molitev, setev, žetev, mlatitev (mlačev); ali radi tega pozneje nikakor ni bilo opravičeno, da so našemu lepemu in milemu jeziku toliko takih spak vrinili, še manje pa so ovršeni posnemati nekdanje nevedneže sedanji naši pisatelji, ki bi vendar morali vsaj nekoliko poznati druge slovanske jezike in se vladati slovanskim duhom. Glej, prav tvoji vrstniki vatikanskega žrtvenika v tem mnogo mnogo greše. (Pride še.)

Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Dunaj 18. Državni finančni minister pl. Kallay je danes nastopil inspekcijsko potovanje v Bosno.

Dunaj 18. Predsednik v ministerskem svetu, grof Clary, je vsprejel danes popoldne poslanec Baseviju, barona Malfattija in don Salvadorija.

Dunaj 19. Svobodna nemška zveza je izvolila posl. Kinka svojim načelnikom. Novoizvoljeni poslanec trgovinske zbornice dunajske, Kitchelt, je pristopil tej zvezi.

Dunaj 19. Dunajska trgovska in obrtna zbornica je na mesto Mauthnerja, poklicanega v gosposko zbornico, izvolila podpredsednika Kitchelta državnim poslancem.

Dunaj 19. Tudi sinoči so bile v Vinogradih demonstracije. Izgredniki so metali kamenje v policijo. Isto je ranilo tudi nekaj konj redarjev.

Budimpešta 19. Po Ogorskem se množe slušaji, da se rezervisti kaznovani radi tega, ker se na kontrolnih shodih ne zglašajo po nemški. Kazni so navadno od 3—5 dni.

Pariz 19. Glasom vesti v »Figuro« dospe kralj Grški skoro v Pariz.

Vojna v južni Afriki.

Ladysmith 14. (Poročilo Reuterjeve pisarne.) Angleško vojaštvo je danes v bližini Achtionholmesa, kakih 16 milj od tukaj, došlo v dotiko z sovražnikom. Angleške konjiške patrolje so že od poludne v boju z Boerci. Boj se je razvijal tekom popoldne. Glavna bitka se pričakuje za jutri.

Velika zaloga solidnega pohištva in tapecarij

od
Viljelma Dalla Torre v Trstu
Trg S. Giovanni hiš. št. 5 (hiša Diana).
Absolutno konkurenčne cene.
Moje pohištvo donese srečo!

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL
Rafaella Italia
TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimne in peresnice, ogledal in železnih blagajni, po cenah, da se ni bati konkurence.

JAK. HENRIK HUBER
trtnica za ameriške trte in cepi
Tovarna kemičnega gnoja „KOPROS“ v Boljunci (Istra)

ZALOGA:
TRST — Via S. Apollinare št. 4.
Telefon št. 201.

Ameriške trte in cepi.

	I. zbirka		II. zbirka	
	100 kosov gl. kr.	1000 kosov gl. kr.	100 kosov gl. kr.	1000 kosov gl. kr.
Kolč ameriške	1.50	12.—	1.—	8.—
Bilje	4.—	35.—	2.50	20.—
Cepi na	20.—	180.—	15.—	120.—

Vsprejemajo se naroče za razna cepljenja po želji naročnika in to od februarija do zvršetka aprila.

Kemični gnoj „KOPROS“
sestavljen iz kvantitete dušika, forforlene kisline, potaše in apna, katere snovij so potrebne za živilo rastlin. Služi čudežno za gnojenje trti, sadnega drevja, špargelna, vrtnine in žita.
Cena: Žakej od 25 kg. gl. 2.—; od 50 kg. gl. 3.80; od 100 kg. gl. 7.50, se zakljem vred.

Priznana najboljši in važni patentirani novostni lastne iznajbe tehnično dovršeni

glasovirji
dole se najbolje in najceneje direktno pri tovarnarju
Henrihu Bremitz
o. kr. dvornemu zalagateljju.
Trst — Borzni trg številka 9 — Trst
Ilustrirani katalogi na zahtevanje franco.

V nedeljo dne 15. oktobra sem odprl gostilno

Adria
v ulici Nuova št. 11.

Točilo se bo črno in belo dalmatinsko vino. Kuhinja je preskrbljena z vsem potrebnim. Priporočam se slavnemu občinstvu za dober obisk.

Zajedno priporočam svojo

zalogo vina
v ulici Carintia št. 11, kjer se dobiva vino na drobno in debelo po najnižji ceni.
Filip Ivanišević.

Spiritus sinapis compositus
ALGOFON.
edino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itd.
Steklenica z navodilom stane le 20 nvč.
ter se dobiva jedino le v lekarni
PRAXMARER (Ai due Mori) Piazza grande TRST
Paziti na ponarejanja.

„THE GRESHAM“
angleško zavarovalno društvo na življenje v Londonu.

Aktiva društva do 31. decembra 1897.	Kron 159.997.579.—
Letno vplačilo premij in obresti do 31. decembra 1897.	28.823.375.—
Izplačana zavarovalnina in obresti od obstanka društva (1848.)	343.860.067.—
V letu 1897. izdanih 7468 polie za glavnicu od	67.331.351-91

Prospekti, ceniki in v obče vse druge informacije dopošljejo se vsakemu na pismeno vprašanje od niže imenovanega zastopstva, katero dopisuje v vseh jezikih.

Glavno zastopstvo v Trstu.
Via del Teatro št. 1, „Tergesteo“ Scala IV.
Išč ejo se dobri, zastopniki agentje in potovalci.

„EDINOST“ večerno in zjutranje izdanje se prodaja, razun v drugih navedenih tobakarnah, tudi na južnem kolodvoru.

Njega svetost
Papež Leon XIII.
sporočili so po svojem zdravniku prof. dru. Lapoponi-ju g. lekarnarju G. Piccoli-ju v Ljubljani pristrčno zahvalo za doposlane jim stekleničice
tinkture za želodec
in so njemu z diplomom dne 27. novembra 1897. podelili naslov „dvorni založnik Njihove svetosti.“ s pravico v svoji firmi poleg naslova imeti tudi grb Njihove svetosti.

Imenovani zdravnik ter tudi mnogi drugi sloviti profesorji in doktorji zapisujejo bolehamim Piccoli-jevo želodčno tinkturo, katera krepča želodec, povečuje slast, pospešuje prebavljenje in telesno odprtje.
Naročila vsprejema proti povzetju in točno izvršuje
G. Piccoli,
lekarnar pri „Angelu“ v Ljubljani na Dunajski cesti.
Tinkturo za želodec pošilja izd. lovatelj v skatljah po 12 stekleničic za gl. 1-26 a. vr., po 24 stekleničic za gl. 2-40, do 36 stekl. za gl. 3-50, po 75 stekl. za gl. 6-50 (poštni paket ne čez 5 kl. težak), pa 110 za gl. 10-30.
Poštnino mora plačati p. n. naročnik.

Tvrđka M. AITÉ
Via Nuova, ogel ulice S. Lazzaro št. 8.
Usojam si naznautiti slavnemu občinstvu in svojim odjemalcem, da sem preskrbel svojo prodajalnico v mnogobrojnem povsem novim blagom po brezkonkurenčnih cenah:

Raznovrstni perkal, moderno risanje, barve garantirane po 15 nvč.
Fini perkal za srajce 24 „
Oxford, barve garantirane 19 „
Francozki sateni 28 „
Piquet, barvan in bel za oblekeba 26 „
Perkalin za podloge vseh barvah 10 „
Blago močno za podloge vseh barvah 15 „
Blago za ženske obleke dvojna širina od 23 nvč. naprej 90 „
moške obleke širina 150 cm. „ „
Alpagasér ni za ženske obleke velik izbor 50 „ „
Kotena 13 „ „
bela 21 „ „
Navidezno platno 15 „ „
Platno čisto laneno 22 „ „
za rjuhe dvojna širina 45 „ „
Mušolin bel prve vrste 16 „ „
Chiffon za srajce 18 „ „
Srajce za gospode, velik izbor belih in barvane 90 „ „
Srajce za gospe 50 „ „
Moderi, zadnji kraj 60 „ „

Velik izbor
trakov, šipk, bordur, vozenj, svile in različnih garnitur ter vseh drobnarij za šivilje in modistnje.
— Vsprejemajo se naroče možkih oblek po meri in najnižjih cenah.
Velik izbor blaga za narodne zastave in narodnih trakov po najnižjih cenah.